

Hamradio 2003

Jag får ibland å jobbets vägnar åka på de mest omöjliga uppdrag till Tyskland. Normalt är jag inte särskilt pigg på sådana resor. I maj började det pratas om att nån behövde åka till Friedrichshafen, och den här gången var det inte så svårt att övertala mig eftersom resan skulle ske i slutet av juni. Just precis där är nämligen Europas största amatörradioträff, HamRadio, och eftersom det inte var så noga med dagarna kunde jag lätt styra resan att gå precis samtidigt som HamRadio. Återstod att övertala firman om den utmärkta iden att jag skulle stanna nån dag extra för semester. Det visade sig inte heller vara något problem eftersom biljetterna då skulle bli mycket billigare.

När nu resan var fixad så återstod nästa problem. På HamRadio finns en loppmarknad. En jättestor loppmarknad. Dessutom en massa utställare som säljer nya prylar. Jag skulle flyga till och från Zürich i Schweiz som ligger utanför EU. Första åtgärden blev därför att ringa till Svenska tullen för att fråga hur jag skulle bära mig åt. Ungefär så här gick konversationen.

- Hej! Jag skall åka till Tyskland å handla lite. Jag åker via Schweiz, hur skall jag göra för att inte behöva betala tull 2 gånger?

- Sprit menar du?

- Nej elektronik

När det plötsligt inte gällde sprit stod vårt kungliga Svenska tullverk handfallna. Efter en lång stund kom dom fram till att jag borde prata med tullen i Schweiz när jag åkte in dit igen.

Ett annat problem med att flyga från en amatörradioloppis i alla fall för mig var: Hur skall jag få plats med allt jag shoppar. Maxvikten är 20kg och jag skulle ju ha med en del grejor för jobbets räkning också. Till slut valde jag i alla fall stora resväskan även om den var väldigt glest packad på nervägen. Nästan tom.

Nästa problem. Hur skulle jag hitta dom 10 milen från flygplatsen till hotellet. I detta ingick dessutom passage över gränsen och färja över Bodensjön. Jag skulle ju ändå ha med en bärbar dator så det var att kolla runt med arbetskamraterna och av en fick jag låna ett kartprogram. GPS hade jag själv och kartprogrammet kunde nyttja denna. Med facit i hand kan man säga att det var tur jag hade detta.

Onsdagen kom och efter en osedvanligt tråkig resa via Örebro och Köpenhamn kom jag på utsatt tid till Zürich strax efter sju på kvällen. Piloten mumlade något om temperaturen strax innan vi landade. Inte förrän jag kom till dörren förstod jag vad han sagt +34 grader. Tungt handbagage, obekant flygplats och olidligt hett. Efter ca 20 minuter hittade jag bagageutlämningen. Precis som jag hittade dit rasslade bandet igång och några väskor kom in. Ingen rörde dessa väskor. Fler och fler samlade sig runt bandet men inget bagage. Efter vad som kändes som en evighet i den allt mer påtagliga hettan kom dock bagaget fram och det var dags att göra en rush mot hyrbilsfirman. Bil med klimatanläggning var helt perfekt i det rådande vädret. Enda felet var att vindrutetorkaren bak stod på. Hur jag än ryckte i spakarna så vägrade den stanna. Stora vägarbeten och ett intensivt spakande gjorde att jag efter bara några minuter var helt vilse. Det var bara att leta sig in på en gata med lite trafik, lägga upp en ny rutt med hjälp av GPS och sen ta fram bilens handbok och stava sig fram på resterna av skoltyskan för att hitta hur man skulle stänga av den där eländes torkarn.

Resten av resan gick utan några incidenter. Intressant var att bilfärjorna i Tyskland inte är gratis som i Sverige. 7.75€ enkel resa för en person med personbil. När jag närmade mig hotellet kom nästa pers. Jag visste att dom hade egen parkering på gården, men vart var hotellet. Trots att jag tyckte jag kröp fram hade jag plötsligt kört förbi avfarten som datorn hittat. Men där fanns väl ingen väg??? Fick hitta en väg tillbaka och titta igen. Nej, ingen väg och raskt förbi avfarten. En vända till, upp på en trottoar och in på en gångata. Jo minsan där låg hotellet.

Efter alla dessa manövrer kändes det som om det inte var något som helst problem att hitta till stället jag skulle besöka på Torsdagen för jobbet. Då var det 28 grader varmt och dom hade ingen luftkonditionering. Eller också hade dom stängt av den för att få mig mer mjuk. På vägen åter till hotellet tänkte jag att jag kör ut till mässan för att se vart jag skall i morgon eftermiddag. Ny överraskning. Kartprogrammet hade inte koll på att mässområdet flyttats. Nåja i fullt dagsljus var det inga problem att följa skyltarna.

På fredag förmiddag avslutades jobbet ganska snabbt så efter en kortare mellanlandning på hotellet var det raskt iväg till mässan. Snacka om överraskningar. Dagen före hade campingen varit halvfull, och parkeringen som var åtskilliga hektar stor var helt öde. Nu var det fullt överallt. Parkeringsvakter guidade dock snabbt och effektivt till en utmärkt parkeringsplats i skugga bakom en av mässhalarna. Jag löste en tredagarsbiljett och sprang sen direkt in till loppmarknaden. Jag hade ju några saker på shoppinglistan som troligen skulle finnas där. Nu kom nästa överraskning. Jag hade förstått att det var stort. Jag kunde ha tänkt mig att det skulle vara ett par gånger större än i Eskilstuna, men det var mycket mycket större. 10-tusen kvadratmeter loppmarknad. Gissningsvis över 2km bord. Hundratals utställare och tusentals personer som skulle handla.

Jag var ute efter några bra reläer till 23cm. Det tog 10 minuter så var dom inhandlade. Sådana grejor till det priset i Sverige försvinner fort, så det var inget att vänta på när jag hittade dom hos den första försäljaren jag stannade hos. Han hade fyra såg det ut som, en annan kund tog två så jag tog dom sista. Trodde jag. När jag betalat plockade han fram fler. Nåja, det var ändå ingen dålig affär. Trots att det fanns likadana reläer och andra modeller på andra ställen hade jag fått bästa priset.

Timme efter timme med ett ständigt vankande mellan borden följde och kassen blev tyngre med tiden. Jag insåg snabbt att här måste man hålla igen kraftigt för att klara maxvikten på flyget. En klar rekommendation är: Om du är rädd för att handla för mycket, flyg dit. Vill du däremot kunna handla, åk bil, buss eller helst egen lastbil.

Efter fem timmar på loppisen drog jag vidare till föreningshallen. Diverse Tyska föreningar samt landsförbund från Europas alla hörn hade utställningar. Överallt fanns skrifter och reklam för det egna landet på engelska och andra språk. Bemanning saknades inte heller. Nej förresten det var ett stort undantag. I Sveriges monter fanns information om Grimmeton. På svenska och inte en människa så långt ögat nådde. Det var inte heller några problem att få en bra bild för antalet besökare var väl inte så stort kan man säga.

Efter en stund i föreningshallen som väl var ca hälften så stor som loppisen var det dags att gå till det som kallades HamTronic. Där höll

företagen som sålde nya prylar till. Jag irrade runt lite drygt en timme tills klockan var 18 och utställningen skulle stänga. Då tog jag en promenad runt på en av campingplatserna. Jag hittade inga svenskar att slå mig i slang med så det fick bli biltransport till hotellet istället och utvärdering av dagens fynd.

På lördag var jag uppe med tuppen för jag trodde jag skulle kunna få en bra parkering vid mässan, och dessutom komma in tidigt. Nu stämde inte mina önskemål riktigt med parkeringsvakternas så jag fick en plats i solen på grusplanen. Ingen släpptes heller in i mässan förrän exakt på slaget 9.00 så väntan utanför blev ganska lång. Många hade nog tänkt som jag så de få bänkar som fanns blev fort fulla. När väl mässan öppnade satsade jag på att börja i HamTronic-delen. Nu gick det plötsligt väldigt bra att komma in till alla montrar för att titta på nya fina rigger. Till exempel Kenwoods nya radio som man hade två exemplar av. Den är så ny så att den inte ens hade ett namn än. Fingra fick man dock så mycket man ville.

Något som slog mig var också det faktum att vi fortfarande är intresserade av vad som finns inuti våra burkar. På många ställen stod slutsteg, avstämningssenheter, radioapparater och mätinstrument med skalet borta. Det var nästan så man trodde att dom såldes på det viset. Efter ett par timmar och några fynd på HamTronic var det tillbaka till loppisen en stund för att leta efter några försäljare som fått passera utan inköp dagen före. Efter att ha känt på väskorna lite så kunde dock lite till inhandlas. Nu visade det sig att det var inte helt enkelt att hitta tillbaka trots att jag trodde jag mindes "exakt" var dom hade stått. Vissa måste ha flyttat med alla sina hundratals kilo prylar under natten för dom var på helt andra ställen än dagen före, och någon måste ha åkt hem.

När fötterna inte längre ville gick jag tillbaka till HamTronic för att köpa en t-shirt med påtryckt signal. Fötterna var dock så slut så att när dom sa att det skulle ta en halvtimme så fick det bli en t-shirt utan tryck. Vid ett-tiden drog jag från HamRadio för att inte återvända mer detta år.

När nu pilgrimsresan till radioamatörernas Mecka var avslutad gick istället färden med bil och färja till vad som kanske bäst kan beskrivas som trädgårdsodlarnas våta dröm, nämligen Mainau. Detta är

en ö som är täckt av de mest fantastiska trädgårdar, odlingar, välansade skogar och mycket annat. Anläggningen drivs av vår svenske greve Lennart Bernadotte med familj. Nja dom har visst en stab med ett par hundra anställda också. Även vi som har fingrar i en nyans som till och med kan få plastblommor att vissna kan hitta mycket att beundra både vad gäller blomsterarrangemang, underliga träd och arkitektur. Efter att ha vankat fram och tillbaka ungefär fem timmar ville inte fötterna alls längre. Det var med mycket besvär jag tog mig tillbaka till bilen som stod väldigt långt borta.

Nu återstod bara att försöka packa alla fynd så att de skulle klara resan. Med vikten var det inga problem. Flygplatsens våg visade 13kg, så jag kunde ha handlat upp ett par hundra euro till. Tullen blev heller inga problem. Dom var inte alls intresserade av mig vare sig i Schweiz, Danmark eller Örebro. Det är väl bara sprit dom bryr sig om. Nu har även bilderna jag tog kommit tillbaka från framkallningen så där kan man titta och minnas. Tyvärr visar det sig att kameran blivit skadad någon gång så många bilder är lätt oskarpa. Något hade hänt med filmen som satt i när jag var på Mainau också, så där hade ett antal bilder på slutet blivit förstörda. Måtte digitalkamerorna snart bli bättre.

Att jag skall tillbaka till HamRadio i Friedrichshafen ser jag nu som en självklarhet. Kanske inte nästa år, men nån gång. Då skall jag inte flyga, även om det är ett väldigt bekvämt sätt att resa. Om vädret tillåter är nog kängor att rekommendera för den som vill ha fötterna i bättre skick än vad jag hade efteråt. Till nästa gång vet jag också att man skall inte ta med sig bilen hela vägen till Mainau. Det är bara onödigt dyrt om man är ensam. Den lämnar man vid färjan i Meersburg och tar sedan bussen dom få kilometrarna från Konstanz till Mainau.

RPQ